

„Koncepcja urbanistyczno-architektoniczna
zagospodarowania działek przy ul. Kazimierza
Wielkiego w Płocku wraz z ciągiem
nadskarpowym”

1 5 L K 2 6

CZĘŚĆ OPISOWA

Opracowana koncepcja oparta jest o trzy zasadnicze założenia:

- INTEGRACJA SPOŁECZNOŚCI LOKALNEJ (przenikające się strefy aktywności, dzieci i osoby starsze wypoczywają w jednej wspólnej przestrzeni)
- WYSOKA JAKOŚĆ PRZESTRZENI (dobór materiałów i rozwiązania konstrukcyjne)
- PRZYJAZNA I DOSTĘPNA PRZESTRZEŃ (bez barier, przyjazny w dotyku dobór materiałów, roślinność przypominająca naturalną)

Realizując cele nastawione na integrację odstąpiono od standardowego podejścia programowania przestrzeni rekreacyjnych polegającego na wydzieleniu stref dla poszczególnych użytkowników. W przedstawionej koncepcji przestrzenie te przenikają się. Zarówno ukształtowanie terenu w formie „drewnianych” pagórków, ciągi komunikacyjne jak i rozmieszczenie elementów wyposażenia zostały zaplanowane w taki sposób by możliwe było korzystanie z nich przez wszystkich użytkowników. Przy tak ukształtowanej przestrzeni możliwe jest jednoczesne spędzanie czasu na pikniku oraz obserwacja i uczestnictwo w zabawach dzieci na placu zabaw, wzniesienia wykonane z drewna dają możliwość do odpoczynku i stanowią jednocześnie miejsce zabaw dla dzieci. Akrobaci ćwiczący w strefie Street Workout mogą wykonywać swoje ewolucje w miejscu, gdzie wypoczywać będą osoby starsze.

Centralnym miejscem całego założenia jest wielofunkcyjny skwer stanowiący zarówno miejsce wypoczynku jak i przestrzeń do zabaw, ćwiczeń i innych aktywności. Wyróżnić można tu trzy zasadnicze typy nawierzchni: utwardzoną płytami kamiennymi lub betonowymi, nawierzchnie te są głównymi ciągami komunikacyjnymi dla tej przestrzeni; nawierzchnię drewnianą występującą na wzniesieniach, pomostach, miejscach do siedzenia, ten typ nawierzchni określa strefy wypoczynku; nawierzchnie biologicznie czynne w postaci trawników i piaszczystych obszarów stref zabaw. Układ nawierzchni utwardzonych na skwerze umożliwia dojazd do budynku muzeum.

Wzdłuż skweru, po koronie skarpy przeprowadzono kontynuację ciągu spacerowego. W tym miejscu przewidziano materiały zastosowane już na wcześniej odnowionych odcinkach, tj. elementy bruku wykonane z kamienia granitowego. W południowej części, przy wejściu na teren i w obniżeniu stanowiącym barierę architektoniczną, przewidziano zastosowanie swego rodzaju pomostu niwelując tym samym różnice w terenie. W ten sposób w niezagospodarowanych ruinach (poza terenem opracowania) powstanie interesujący wgłębnik, który może stanowić strefę kameralnego wypoczynku. Może to być miejsce gdzie znajdzie się boisko do gry bulle.

Pomiędzy ciągiem spacerowym wzdłuż skarpy a skwerem występuje różnica wysokości. Przez to zaprojektowano szerokie, drewniane schody, które mogą jednocześnie stanowić miejsce do siedzenia i spędzania czasu. Od strony północnej położone na dwóch różnych poziomach obszary połączono pochylnią.

TARAS WIDOKOWY

Jednym z istotniejszych dla całej kompozycji i programu funkcjonalnego elementów jest taras widokowy. Zaprojektowano go w sposób niekonwencjonalny, nadając mu organiczną formę. Taras widokowy ma specjalną wielopoziomą konstrukcję, dzięki której pojawiają się tam dodatkowe miejsca do siedzenia. Dodatkowe wyeksponowanie tego punktu widokowego zostało zaplanowane w pełni świadomie. Jest to punkt, z którego przez podwyższenie możemy obserwować zarówno Zalew Sobótka jak i plażę nad Wisłą, szczególnie atrakcyjną podczas odbywających się tam wydarzeń kulturalnych. Najniższy poziom punktu widokowego znajduje się pod tarasem. Wówczas górny poziom stanowi ochronę przed deszczem lub słońcem. Konstrukcja tarasu nie koliduje z istniejącym traktem spacerowym prowadzącym po skraju skarpy.

Taras ma mieć konstrukcję lekką, stalową. Całość wspiera się na pylonie ukształtowanym w naturalną formę przypominającą konar drzewa. Podłoga tarasu wykonana z ryflowanego drewna egzotycznego. Przewiduje się zastosowanie, ażurowych bądź przezroczystych balustrad. Od strony południowej na wyższy poziom tarasu prowadzą schody, od strony północnej zaprojektowano pochylnię o takich spadkach by mogły się tam dostać również osoby poruszające się na wózkach. Specjalnie wymodelowana podłoga stanowi również miejsce do siedzenia. Na górnym tarasie zainstalowano lunety, umożliwiające obserwację odległych obszarów.

STREFY AKTYWNOŚCI

Oprócz tego, że większość elementów zagospodarowania terenu stanowi wyzwanie i pole do zabawy dla młodego eksploratora, to na terenie przewidziano szereg sąsiadujących ze sobą i przenikających się stref zabawy, wyposażonych w dobrane lub specjalnie zaprojektowane urządzenia. Pierwsza z nich grupuje urządzenia przeznaczone dla dzieci najmłodszych. Zaplanowano tam: dużą stalową zjeżdżalnię, mini karuzelę w formie miski, karuzelę wieloosobową na planie koła z nieregularną powierzchnią, pola do rysowania. Urządzenia wykonane są z wysokiej jakości materiałów. Konstrukcja większości oparta jest o połączenia stali kwasoodpornej i drewna. Nawierzchnią wypełniającą w tym przypadku ma być piasek, dający dodatkowe możliwości zabawy. Kolejna grupa urządzeń skierowana jest do dzieci starszych. Znajdziemy tam mini „maszyny” do zabawy w piasku: urządzenie przypominające koparkę, blat roboczy z bloczkami i wiaderkami do przesypywania piasku, młynek do przesiewania czy taśmociąg. Oprócz tego zaplanowano tam karuzele i huśtawki, w tym takie z których mogą korzystać osoby niepełnosprawne. Dodatkowo wzniesienia z pokryte drewnem wyposażono w interaktywne urządzenia takie jak tor-zjeżdżalnie dla małych samochodzików, stalową rurę do ćwiczenia równowagi. Specjalne miejsce wśród urządzeń mają urządzenia dźwiękowe: stalowe bębny i tuby dźwiękowe. Zwłaszcza te ostatnie mogą być źródłem zabawy w zgadywanie i odnajdywanie dźwięków czy też zaskakiwanie dźwiękiem przechodzących osób. Oprócz podstawowych urządzeń do różnych aktywności w teren wkomponowano również coś dla bardziej zaawansowanych użytkowników: system drążków umożliwiających ćwiczenia Street Workout.

WYPOSAŻENIE

Oprócz urządzeń zabawowych teren wyposażono w ławki o nowoczesnej formie nawiązującej do stylistyki pozostałych elementów. Zaplanowano też infrastrukturę oświetleniową zapewniającą atrakcyjną nocną iluminację. Latarnie mają formę prostych, nie rzucających się za dnia słupów. Oprócz tego przewidziano atrakcyjne podświetlenie drzew, elementów tarasu oraz drewnianych wzniesień. Ilość światła ma zapewnić poczucie bezpieczeństwa po zmroku. Jednym z elementów, który miałby być wyeksponowany w nocnej iluminacji, będzie forma przestrzenna – rzeźba. W koncepcji zaproponowano przeskalowany model orgiami nawiązujący do kształtów przyjętych w koncepcji.

W obrębie skweru przewidziano uruchomienie strefy hotspot z nieograniczonym dostępem do Internetu. Zaplanowano również uruchomienie interaktywnego punktu informacyjnego, zawierającego plan miasta i informacje o najważniejszych bieżących wydarzeniach.

ZIELEŃ

Bardzo istotnym elementem całej koncepcji jest zieleń. Zieleń wysoką stanowią istniejące i nowo zaplanowane drzewa. Nowe nasadzenia przewidziano w takich miejscach by stanowiły one naturalny parasol i zacieniały strefy wypoczynku i zabaw. Z doboru gatunków wykluczono drzewa osiągające duże rozmiary koron, to ze względu na zachowanie ekspozycji panoramy miasta. Szczególne miejsce w koncepcji zajmują nasadzenia zaprojektowane na skarpie pomiędzy ciągiem spacerowym na koronie skarpy, a skwerem. Zgromadzono tam gatunki charakterystyczne dla doliny Wisły. Kolekcja ta stanowi wątek edukacyjny w całym założeniu. Na niewielkich tablicach informacyjnych przedstawiono informację na temat budowy morfologicznej terasów doliny Wisły oraz roślinności ze zbiorowisk je porastających – łągów, czyżni. Funkcje rekreacyjne pełni murawa w części północnej. Jest to dobrze nasłonecznione miejsce zlokalizowane w pobliżu strefy gdzie zgromadzono najwięcej urządzeń przeznaczonych dla najmłodszych użytkowników. Pozostałe tereny zielone obsadzono roślinnością nawiązującą do składu gatunkowego naturalnych zbiorowisk występujących w regionie.